

Már nagyon vártam, hogy a vírushelyzet lehetővé tegye a tanári mobilitásunkat, az utolsó pillanatig volt aggodalom, hogy vajon minden dokumentum rendben lesz-e és megvalósulhat-e a képzésünk külföldi helyszínnel. Itt említeném meg, hogy egészen június közepéig abban a hiszemben voltam, hogy ez Londonban fog megvalósulni. Egy percig sem bánom, hogy Nagy-Britannia sajnálatos módon bezárt, és így muszáj volt másik helyszínt választanom, mert soha nem jutottam volna el Nizzába. Számomra ez volt az első alkalom, hogy Franciaországba tettem a lábam és Nizza egyvelege volt az általam megismert velencei és görög hangulatnak. Nagyon színes, pörgős látványos, de mégis meg tudtam találni a nyugalom szigetét a tengerparton ülve, a hullámok csobbanását hallgatva. A helyszín valamint a tény, hogy ki lehetett mozdulni a kötelező bezártság után már megadta az alapot a jó hangulatban eltöltendő tanfolyamra. Szívtuk magunkba a tudást, mert a hosszú távú digitális oktatás követelte az új ismeretek megszerzését, új felületek alkalmazásának elsajátítását. Rengeteget beszélgettünk és tanultunk egymástól mindenféle téren, hiszen a különböző országok (Lengyelország, Litvánia, Liechtenstein) különbözőképpen orvosolták a helyzetet és minden információból tanulni tudtunk. Oktatónk végtelenül kedves, Nizzát kívül-belül ismerő hölgy volt, aki mindenben segítette információ éhségünket. Összegezve a pálmafák, a tengerpart, az olaszos-francia hangulat, a közösség, az utazás, mind hozzájárult ahhoz, hogy kikapcsolódjunk és lelkesen sajátítsuk el az új módszereket. Az sem okozott gondot, hogy a zárt helyiségekben, autóbuszon, repülőn maszkot kellett viselniük, hiszen a tengerpart mindenért kárpótolt minket.